

Geloofsbelijdenis van Nicea-Constantinopel

Wij geloven in één God, de almachtige Vader,
Maker² van hemel en aarde,
van alle zichtbare en onzichtbare dingen.

En in één Heer Jezus Christus,
de eniggeboren Zoon van God,
uit de Vader³ geboren voor alle eeuwen,
licht uit licht,
waarachtig God uit waarachtig God,
geboren, niet gemaakt,
één van wezen met de Vader: door wie alle dingen geworden zijn;
die om ons mensen en om ons behoud is neergedaald uit de hemelen,
en is vleesgeworden uit de Heilige Geest en de maagd Maria,
en is mens geworden;
die voor ons ook is gekruisigd onder Pontius Pilatus,
geleden heeft en begraven is
en op de derde dag is opgestaan naar de Schriften;
is opgevaren naar de hemelen
en zit aan de rechterhand van de Vader,
en die zal wederkomen in heerlijkheid, om te oordelen levenden en doden;
en zijn rijk zal geen einde hebben.

En in de Heilige Geest,
die Heer is en levend maakt,
die voortkomt uit de Vader [en de Zoon],
die samen met de Vader en de Zoon aanbeden en verheerlijkt wordt,

2 In de zin van Schepper, Kunstenaar, Bouwmeester, Ambachtsman.

3 Zo staat het in de Constantinopolitaanse tekst van 381. De tekst van het Concilie van Nicea (325) zegt hier: 'uit het wezen (substantia) van de Vader geboren voor alle eeuwen'. De terminologie is echter nog niet geijkt zodat 'substantia' (in het Grieks: hypostase) synoniem met 'essentia' (in het Grieks: ousia) kan worden gebruikt. Daarbij dreigt het Ariaanse misverstand dat de eigenheid van elk der personen van de Drie-eenheid wordt verward met het 'wezen' waarin alle drie personen gelijkelijk delen. Pas later wordt deze onhelderheid in de begrippen enigszins weggenomen (zie ook noot 2 en 3 bij de tekst van het Athanasianum).

die gesproken heeft door de profeten;
in één, heilige, katholieke en apostolische kerk;
wij belijden één doop tot vergeving van zonden;
wij verwachten de opstanding der doden
en het leven in de wereld die komt.

Amen.